

Prohlášení rektora

V uplynulých čtyřech měsících mého funkčního období jsem, společně s vedením ČVUT a kolegiem rektora rozšířeným o ředitele vysokoškolských ústavů, významně postoupil na cestě k harmonickému fungování ČVUT a k vyváženému soužití fakult a vysokoškolských ústavů. Jedná se o jednu ze zásadních priorit vytčeného programu a proto jsme se jí věnovali velmi intenzivně.

V novém uspořádání jednání vedoucích orgánů se stalo kolegium rozšířené o ředitele vysokoškolských ústavů hlavním kolektivním forem diskutujícím společně alternativy řešení a rozhodujících o tom, které je nejlepším z nich pro celek univerzity. Daří se nám nalézat řešení opírající se o vzájemné pochopení a hledající funkční kompromis. Všichni společně – děkani, ředitelé i vedení pracujeme společně a rovnoprávně.

Výsledkem takových jednání je například právě schválená metodika rozpisu příspěvku a dotace a rozpis financí, které otevírají cestu k přípravě rozpočtu ČVUT v následujícím měsíci. Metodika v sobě obsahuje několik důležitých prvků, které pomáhají mladším – vědecky narůstajícím – součástem a rovněž součástem, které jsou úspěšné v oblasti projektů OPVVV.

V oblasti symetrizace vztahů na univerzitě jsem navrhl rozšíření Vědecké rady ČVUT o pět členů navrhovaných vysokoškolskými ústavu.

Konkrétně pro vysokoškolské ústavy jsem realizoval pomoc v několika oblastech. Kloknerovu ústavu jsem zajistil pomoc při financování nájmu, který vzrostl v důsledku nového smluvního uspořádání mezi ČVUT a VŠCHT. Pro ÚTEF jsem získal prostory, kam se bude moci přemístit z budov určených k demolici. Pro CIIRC je pozitivní bilance v důsledku nové metodiky dělení nárůstu financí na rozvoj výzkumné organizace i v důsledku toho, že nebude muset odvádět z projektů OPVVV do mimonormativu. Pro Masarykův ústav vyšších studií řeším problematiku týkající se jejich podílu na výuce a probíhá celá řada každodenních interakcí a spoluprací.

Všechny společné problémy otevřeně diskutujeme na pravidelných schůzkách se řediteli, kde se snažíme na základě faktů nalézt společný vyvážený pohled. Uspořádali jsme si například data o struktuře a objemu výkonů ústavu, která jsou potřebná pro vysvětlení jejich různosti a správné propojení spolupráce s fakultami. Stejně, jako s fakultami jsem s představiteli ústavů důkladně prodiskutoval jejich představy a potřeby pro budoucí období a provedli jsme i společnou strategickou diskusi, na základě které nyní vzniká společná strategie a akční plán univerzity.

Vše v klidu a pokoji a kolegiální atmosféře!

Toto vše shrnuji, vysvětluji a připomínám proto, že nyní opět vyvstala **tvrzení o neblahé situaci ústavů, která se musí rychle změnit, tvrzení o vzniku bariér mezi ústavu a fakultami, o chaosu, o bojích uvnitř univerzity.**

Musím říci, že mě tato tvrzení velice mrzí, protože se ani v nejmenším neopírají o realitu, kterou může potvrdit každý, kdo se účastní setkání rozšířeného kolegia, či schůzek děkanů, či ředitelů s rektorem. Je smutné, že se k nim někteří kolegové uchylují.

Je ovšem **alarmující, jestliže se k nim uchylují někteří vedoucí pracovníci přítomní na uvedených jednáních.** Je smutné, když dochází k tomu, že je rektorovi poděkováno za aplikaci politiky, která pomohla ústavu a o několik hodin později z týchž úst zazní slova o zhoršující se situaci ústavů a výše uvedená tvrzení. **Jedná se snad o neschopnost reflexe reality, kterou společně utváříme a která ústavům a mladým součástem přinesla nesporná pozitiva?**

Vedoucí pracovníci musí reflektovat realitu, aby ji mohli přenést nezkráceně do svých svěřených součástí. Pokud tomu tak není je to vážný problém, který negativně dopadá zejména na jim svěřenou součást.

K takovým tvrzením dochází bohužel opakovaně a mají vysoce negativní vliv tam, kde není k dispozici plná informace o tom, jak život v řídicí struktuře ČVUT nyní probíhá. Bohužel tyto informace jsou předávány i do veřejného prostoru, kde velice škodí univerzitě.

Jsem si jist, že informace, se kterými pracujeme by se měly opírat o realitu a pravdivě ji popisovat, pokud jsme s ní seznámeni. **Proto považují opakovaná tvrzení, která se tomu vymykají za neetická a s jistotou vím, že by se jich neměl dopouštět vedoucí pracovník, který je plně informován. Je to velmi závažná chyba.**

Bohužel výše uvedené problémy se nyní týkají našeho váženého kolegy, **profesora Vladimíra Maříka, ředitele CIIRC.**

Již po velmi dlouhou dobu – počínaje minulým podzimem – jsem s panem profesorem diskutoval férový model spolupráce součástí ČVUT, který nyní již několik měsíců naplňujeme. Opakovaně se však stávalo to, že jsme se vraceli k bodu nula – který na mě působil tak, **jako by pan profesor Mařík výhodnost celého systému neviděl a stále se vracel ke starému schématu polaritě a boje fakult a ústavů. Tato situace se bohužel nemění ani v době, kdy existují hmatatelné důkazy o zlepšené situaci ústavů.**

Pan profesor Mařík je nepochybně významným akademickým pracovníkem, odborníkem, vědcem, organizátorem vědy a spolupráce s průmyslem. Je rovněž otcem zakladatelem ústavu CIIRC. Právě skončená perioda budování ústavu jistě nebude zapomenuta a významná role pana profesora v ní rovněž. Vážím si pana profesora a jeho zkušeností v oblasti kybernetiky a v oblasti budování vztahů mezi univerzitou a průmyslem, zejména v moderní oblasti průmyslové revoluce 4.0. Pan profesor je rovněž ředitelem uvedeného vysokoškolského ústavu. Jako ředitel vysokoškolského ústavu je jmenován a odvolán rektorem a je jeho podřízeným.

V našem vztahu řízení podřízeného nadřízeným se během mého funkčního období vyskytlo několik excesů, kdy pan profesor jednal daleko za hranicemi běžných reakcí podřízeného. Několikrát jsme se dostali do konfliktu, který jsem musel řešit a chování podřízeného ředitele korigovat. **Několikrát jsem byl napadán na širším fóru**, přičemž adekvátní by měla být snaha v klidu jednat s nadřízeným a objasnit podstatu problému, či neshody. Slova, kterých se mi několikrát dostalo si raději ponechám pro sebe. V každém případě mě tyto situace poučily o tom, že **pan profesor Mařík v určitých situacích zachází daleko za meze, kterým jsme uvyklí. To není bohužel příliš dobrou vlastností pro osobu ve vedoucí funkci.**

V minulém týdnu zaznělo z pera pana profesora i několik tvrzení o útoku na ústav CIIRC v souvislosti s jedním z řídících aktů, které jsem musel realizovat. Chtěl bych na tomto místě zcela jasně deklarovat, že harmonie vztahů mezi ústavem a fakultami je pro mě zcela zásadní a že jsem připraven dále pomáhat všem – tedy i ústavu CIIRC – k tomu, aby co nejlépe fungovaly, aby se vyřešily jejich problémy a aby vznikla co největší spolupráce. Tvrzení o ohrožení CIIRC je manipulativní a striktně jej odmítám. Během několika dní se setkám s pracovníky CIIRC na jejich sněmu a svou podporu férovému systému, který ústavu pomůže zajistit stabilitu jim potvrdím. **Tvrzení pana profesora Maříka však považuji za zcela neslučitelné s tím, co by měl říkat objektivní vedoucí pracovník. Podobná zkreslení reality jsou velmi nešťastná a škodlivá i pro samotný ústav.** Pokud se směrem z vedení a od nadřízeného nešíří objektivní informace a dochází k jejímu zkreslení, může to velmi negativně modulovat náladu pracovníků – ikdyž všechny reálně existující věci a postoje vedení a okolí jsou pozitivní a v pořádku. Toto považuji za **poškození vlastního ústavu** a toho by se vedoucí pracovník nikdy neměl dopouštět.

Na základě uvedeného komplexu opakujících se problémů a jevů, a po několika upozorněních pana profesora na nevhodnost jeho postupu jako ředitele, jsem dospěl k závěru, že pro budoucnost ústavu a jeho férové spolupráce s univerzitou a také pro zajištění objektivního řízení je třeba změna v osobě ředitele ústavu.

Proto jsem se rozhodl pana profesora Maříka k dnešnímu dni odvolat z funkce ředitele CIIRC.

Jeho vedoucí funkci převezme jeho zástupce až do výběru nového ředitele.

Během tohoto přechodného období budu novému vedení CIIRC plně nápomocen s řešením všech problémů a s optimálním propojováním spolupráce s dalšími součástmi. Znovu opakuji, že férový úspěch všech je mou prioritou.

Pan profesor Mařík zůstává nadále ctěným profesorem ČVUT a odborníkem v oblasti robotiky, kybernetiky a spolupráce s průmyslem. Rád bych ho proto pověřil novými úkoly v této oblasti. Chtěl bych panu profesorovi nabídnout roli jednoho z ambasadorů ČVUT pro oblast kybernetiky a robotiky a rovněž jednoho z ambasadorů ČVUT pro spolupráci s průmyslem a to zejména v oblasti průmyslu 4.0.

V této expertní roli mohou být využity zkušenosti pana profesora Maříka ve prospěch celé ČVUT a rovněž ústavu CIIRC. Věřím, že v důsledku nového uspořádání bude možno i lépe koordinovat aktivity na poli vědecké politiky státu a na poli rozvoje spolupráce s průmyslem.

Rozhodl jsem se k tomuto kroku, aby byla hájena integrita univerzity, objektivita informací a probíhající otevřené řídicí procesy a aby se zlepšila pozice ústavu CIIRC při hledání férové spolupráce a řešení problémů.

V Praze 4.6.2018

Vojtěch Petráček

Poznámky:

Prosím, aby toto prohlášení bylo šířeno v úplné formě.

V souvislosti s diskusí týkající se vlastních nákladů na budování nové budovy na ČVUT CIIRC bych chtěl uvést, že údaje o tom, že ČVUT nedalo ústavu CIIRC ani korunu nejsou pravdivé. Celkově ČVUT z vlastních zdrojů vložila do investiční akce 437 716 091,33 Kč včetně DPH plus další zdroje podporující činnost ústavu CIIRC.

V souvislosti s odvysílaným filmem o výstavbě CIIRC je třeba poznamenat, že byl výrazně neobjektivní a že na nezávislý popud několika spolupracujících právníků, kteří jej shlédli, zvažujeme podnět k radě pro vysílání a případné další právní kroky. Film dle řady názorů poškozují obraz ČVUT.